

med at blive meget dyr; jeg har aldrig haft nogen Tro til, at der vilde komme synderligt ud deraf, og jeg seer nu, at Udgifterne ikke kunne indskrænkes bethdeligt fra det, de vare ifjor, uagtet der medgif endeel til Anskaffelsen af Vaade o. s. v.; ja, jeg seer endog, at den ene af Vaadene ikke engang har kunnet kobberforhødes. — Med Hensyn til Veterinair- og Landbohøjskolen, da skal jeg, uagtet der er sagt saa meget om den, dog tillade mig at sige et Par Ord endnu. Det synes virkelig, som om denne Institution er i Begreb med at udvide sig i en utilbørlig Grad. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at der næsten ikke er en eneste Conto, uden at den er bleven forhøjet. Contoet til Assistentur, Stipendier og Folkehold er forhøjet, og det Samme er Tilfældet med Contoet til de videnskabelige Hjælpebidler ved Underviisningen, og disse Forhøielser ere ikke her opførte som extraordinaire Udgifter. Nu er det vel saa, at Udgiften til videnskabelige Hjælpebidler og til Lærerne er bleven forhøjet med Summer, som man ved første Øiekast ikke skulde synes vare store; men naar man seer lidt næriere paa Sagen, saa vil man finde dem meget store. Naar der er normeret en vis Sum til et vist videnskabeligt Diemed ved et saadant Institut, og man saa tager det Dobbelte af den normerede Sum, saa er det forholdsviis en meget bethdelig Forhøielse, og i Særdeleshed finder jeg, at det giver en uheldig Forestilling om, hvad der vil skee i Fremtiden. Saaledes er Forlangendet af Penge til Instrumenter forhøjet til det Dobbelte; Beløbet til det zoologiske og anatomiske Museum er forhøjet med 43 pCt. og Forlangendet til Bibliotheket forhøjet med 50 pCt. Det gaaer ikke an at sige, at hele Summen beløber sig kun til en halv Snees Tusind Daler eller saa; thi begynder man først at faae Banen til at forøge en Sum med 50 pCt., saa maa det erindres, at det næste Gang bliver saameget mere, som Summen er bleven større denne Gang, og dertil kommer desuden, at disse Dyrklæger berude sætte Fuglesamlingen under det zoologiske og anatomiske Museum — men det bliver nu deres Sag — som en extraordinair Udgift; jeg synes, at det simpeltthen er en Forøgelse af det zoologiske og anatomiske Museum, at anskaffe og opstille en

Fuglesamling, som koster 1,500 Rd.; men nok herom. Der gaaes endnu videre; der er saaledes foreslaaet at anskaffe en Pantograph og tillige er der med Hensyn til Underviisningen i Landmaaling foreslaaet anskaffet en Theodolit, og begge disse Instrumenter beløbe sig til noget over 700 Rd. Det synes imidlertid, at det havde været rigtigere, dersom det har ligget i denne Landbohøjskoles Plan at skulle drive den geodætiske Underviisning til en saadan Høide, at det da var sagt fra Begyndelsen af; men den Omstændighed, at det ikke er skeet, viser os, at det kun er et Forsøg paa at strække sig videre, end det oprindeligt var paatænkt. Endelig kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa Noget, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa ifjor, og det er, at Regnskabet i det Hele er illusorisk; det er vel saa, at der staaer: Statskassens Bidrag udgjør: 31,915 Rd.; men der staaer paa et andet Sted paa den foregaaende Side, at Sorø Akademi bidrager 10,000 Rd., og at det aarlige Bidrag af Landmilitairetaten andrager 506 Rd., tilfammen 10,506 Rd.; men dette Beløb gaaer jo dog ogsaa af Statskassen; thi naar den har Lov til at tage fra Sorø Akademi og give til Landbohøjskolen, saa er det jo dog egentlig Statskassen, der bidrager, eftersom den kunde bruge disse 10,000 Rd. til andre Ting, naar de ikke medgif til Landbohøjskolen; det er jo altsaa ganske aabenbart kun en Afvikelse imellem Sorø Akademi og Landmilitairetaten paa den ene Side og Statskassen paa den anden Side. Naar vi altsaa spørge: hvad betaler Statskassen til Landbohøjskolen? saa bliver det ikke 31,915 Rd., men 31,915 Rd. + 10,506; altsaa over 42,000 Rd.

Hvad Jernbanebesætnet angaaer, da har det viist sig, at den Calculé, som Udvalget ifjor gjorde over, hvor stor Udgiften vilde blive i 1858, var rigtig i Mødsætning til den, der var opstillet af den høitærede Jernbanedirecteur; det har viist sig, at de Summer, som Udvalget meente vilde blive endeel mindre, virkelig ogsaa ere blevne det; men nu siger den meget ærede Jernbanedirecteur: Udgifterne ere saameget mindre end calculerede i 1858; i 1859 ville de ogsaa blive mindre, og deraf slutter jeg, at